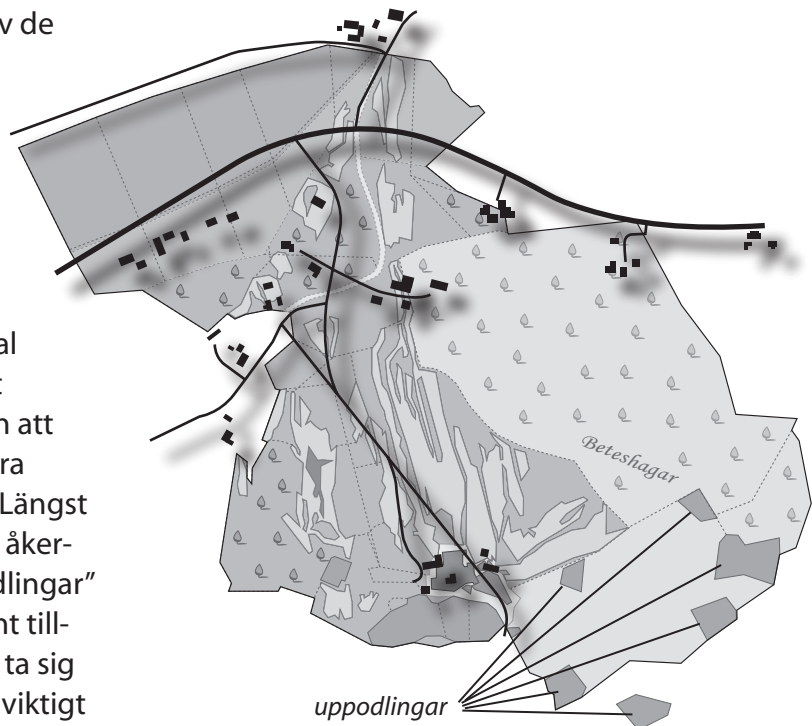

GRANPLANTERING I EN GAMMAL ÅKERLYCKA

Här passerar stigen igenom en av de små åkerlapparna som är markerad på kartan över Strekered från 1778. Ytan är röjd på sten och omges av murar. Flera av åkerlyckorna har fortsatt att brukats en bit in på 1900-talet. Idag växer här granskog som är ca 60 år gammal men tidigare har landskapet sett annorlunda ut. På kartan ser man att huvuddelen av marken i den östra delen fungerat som beteshagar. Längst i söder finns det dock också små åkerlappar som beskrivs som "uppodlingar" och är därför troligen ganska sent tillkomna. För att djuren inte skulle ta sig in och förstöra grödorna var det viktigt att hägna in de små åkerytorna.

Karta över Strekered från 1778. Dagens vägar och bebyggelse är markerade med svart.

Flera av de små odlingstegarna i betesmarken kan ännu identifieras i området. I de flesta fall ger de sig tillkänna som stenmursomgärdad, välröjd åkermark. På flera ställen finns terrasseringar på drygt en halvmeter i odlingsytornas ytterkanter samt röjningsrösen. I området finns också ett stort antal välbevarade stenmurar, vilka ofta sammanfaller med äldre gränser och hägnadsdragningar i det äldre kartmaterialet.

I beskrivningen till kartan får vi veta att i slutet av 1700-talet växte här "ale, eke, och buskar". Med buskar menade man stubbskottshamlade träd. Detta var ett vanligt sätt att beskära träd på i Halland före 1800-talet och var i första hand ett sätt att främja produktionen av klenvirke. Genom att beskära basen kunde man t.ex. utnyttja alens goda förmåga att skjuta många nya skott.

Granplanteringen gör att det idag nästan inte finns någon undervegetation alls här och skillnaden mot den rikliga vegetationen utanför granbeståndet är tydlig. Granplanteringen är ett exempel på hur utarmad en miljö kan bli när endast en art gynnas.